

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет "Острозька академія"
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

3. Гаврилишин Борис. Национальная идея, утопия или возможность? Украина конкурентоспособная // Зеркало недели. – 2006. – № 5. – С. 12.
4. Полунеев Юрий. Обнищание политикума как фактор конкурентоспособности страны. Украина конкурентоспособная // Зеркало недели. – 2005. – №39. – С.8.
5. Боднар Надія. Україна: нова проти старої // Експрес. – 2006. – № 55, 11-18 травня.- С.13.
6. Ксенофобия – испытание чужим. Градус // Зеркало недели. – 2005. – № 38. – С.20.

Борис Забута, доцент кафедри культурології
РДГУ, заслужений працівник культури України

МОЛОДЬ У ПРОЦЕСІ РОЗБУДОВИ „СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ”

Суспільство знань (Knowledge society, К-суспільство) стрімко завойовує світ. Масове виробництво і розповсюдження знань обіцяють за історично короткий відрізок часу змінити його, і, ймовірно, це відбудеться протягом життя декількох поколінь. Бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій як потужних інструментів для роботи з інформацією і знаннями суттєво прискорює ці зміни. Саме тому на ранніх стадіях становлення К-суспільства надзвичайно важливим стає формування правильного бачення місця і ролі України у глобалізованому суспільстві, заснованому на знаннях та ефективній політиці досягнення намічених цілей у найближчій та довгостроковій перспективі.

Усі типи суспільств, які еволюційно приходили на зміну одне одному протягом історії людства, характеризувалися створенням і використанням нових знань для забезпечення власного розвитку. З 80 – 90 років минулого століття у цьому процесі відбулися якісні зміни. Людство оволоділо засобами переведення інформації у цифрову форму, створило величезні сховища для її зберігання (бази даних і бази знань), засвоїло передачу її на відстані за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій і глобальної комп’ютерної мережі Інтернет. Це у свою чергу призвело до принципово нової взаємодії між людьми.

Поступово, починаючи із другої половини 90-х років минулого століття, інформація стала відігравати роль товару, який можна купувати і продавати. Разом із тим вона ще не стала достатнім знанням для гармонійного розвитку суспільства, а тільки оброблялась перед використанням, слугуючи свого роду сировиною для прийняття тих чи інших рішень, виконання тих чи інших дій. Суспільство такого типу отримало назву інформаційного, головним виміром якого став технологічний.

При цьому спостерігалось збільшення розриву між багатими країнами та іншим світом, між різними верствами населення всередині країн – багатими і бідними, молодими і людьми похилого віку, здоровими та інвалідами тощо. Цей розрив виявляється у формі трьох видів нерівності – економічної, цифрової та нерівності знань. Виникає гостра необхідність у розробці й виконанні чітких правил, які б стали політичними та економічними інструментами розвитку суспільства для добробуту людей, забезпечували необхідну якість і безпеку їхнього життя, а не сприяли б скороченню цих фундаментальних цінностей. Концепція формування суспільства нового типу з’явилася на зламі століть, коли інформація стала набувати якісно нової форми – гармонізованих знань. Ця форма суспільства дозволила людині перейти до масового виробництва нових знань із використанням потужних інструментів, якими є інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), і отримала назву суспільства, заснованого на знаннях, або К-суспільства.

Для визначення якісної і кількісної характеристик стану К-суспільства використовують індекс К-суспільства – Ік. Він синтетичний і визначається трьома головними вимірами:

- індексом інтелектуальних активів суспільства (Ііа), який формується за допомогою таких індикаторів, як повний термін шкільного навчання в країні; кількість молоді до 15 років, яка здобуває освіту; рівень надання населенню інформації за допомогою ІКТ і преси – зокрема Інтернету, телефонного зв’язку, газет і журналів;
- індексом перспективності розвитку суспільства (Іпр), який визначається державними витратами на охорону здоров’я, на науково-дослідний та інноваційний розвиток, зниженням витрат на оборону, кількістю дітей на одного вчителя, рівнем свободи від корупції;
- індексом якості розвитку суспільства (Ікр), який характеризує якість і безпеку життя шляхом урахування таких факторів, як рівень дитячої смертності (цей індикатор відображає бідність і маргіналізацію суспільства), нерівність у розподілі соціальних і матеріальних благ між громадянами суспільства, співвідношення екологічно захищеної території до загальної території країни, кількість викидів вуглекислого газу на душу населення.

Як бачимо, при визначенні індексу К-суспільства найбільша питома вага припадає на дослідження такого сегмента населення країни, як молодь. Слід зазначити, що показник грамотності важливий для країн, що розвиваються, тоді як для розвинених країн він давно втратив свою актуальність і навіть не включається у програми національних переписів населення. Натомість, у розвинених країнах спостерігається тенденція зростаючого рівня здобуття другої – третьої вищої освіти дипломованими спеціалістами.

ООН визначила 45 найкращих країн світу із 191 члена цієї організації за індексом розвитку К-суспільства станом на кінець 2005 року. Найвищий рейтинг мають п’ять країн – Швеція, Данія, Норвегія, Швейцарія, Фінляндія (Європа-5). Відомі показники порівняння України з Європою-5 за головними вимірами суспільства, заснованого на знаннях [2]:

Порівняння за індексом інтелектуальних активів суспільства (Iia)

Країна	Iia	Термін навчання у школі (роки)	Молодь до 15 років, яка здобуває освіту (% від населення)	Кількість газет на 1000 чоловік	Кількість інтернет-користувачів на 10000 чоловік	Кількість телефонних ліній на 100 чоловік	Кількість мобільних телефонів на 100 чоловік
Європа-5	0,704	15,92	18,17	426,8	4897	68,53	78,3
Україна	0,176	11,5	17,05	54	180	21,61	8,38

Порівняння за індексом перспективного розвитку суспільства (Ipr)

Країна	Ipr	Витрати на науково-дослідний та інноваційний розвиток (% від ВВП)	Витрати на оборону країни (% від ВВП)	Витрати на охорону здоров'я (% від загальних державних витрат)	Кількість учнів на одного вчителя у початковій школі	Індикатор свободи від корупції (за 10-бальною шкалою)
Європа-5	0,761	2,80	1,760	13,0	11,3	9,22
Україна	0,383	0,95	1,793	7,6	20,0	2,30

За індексом інтелектуальних активів суспільства, Україна знаходиться на 44 місці і має наближені до середньоєвропейських індикатори майбутніх інтелектуальних активів суспільства (кількість молоді, охопленої освітою і термін навчання у школі), однак у неї чи не найгірші у Європі поточні індикатори інтелектуальних активів суспільства (частина населення, охоплена засобами телекомунікацій і пресою).

Таким чином, Україна ще далека від завершення побудови першої фази К-суспільства – інформаційного суспільства та економіки знань. У країні відсутня розвинена телекомунікаційна інфраструктура, існує невідповідність інформаційного середовища базовим міжнародним індикаторам. Якщо на 10000 чоловік лише 180 є інтернет-користувачами, то певна їхня кількість припадає на офісні ПК, де виконуються суто професійні задачі. Мережа Інтернет ще не стала простором для здобуття освіти, спеціальної інформації, реалізації своїх інтелектуальних можливостей для переважної більшості громадян України, особливо молоді. Певна кількість Інтернет-клубів чи Інтернет-класів у навчальних закладах цієї проблеми не вирішує.

Особливо гальмується процес формування К-суспільства у культурно-інформаційному просторі. У Європі постмодернізм вважається ознакою інформаційної епохи. Однак інформаційна епоха має не тільки переваги, але й суттєві недоліки. Носії інформації певною мірою спричиняють кризу інституцій вітчизняної культури. Українське письменство, наприклад, поступово витискається з усіх сфер культури – кіно, театру, опери, музики, мас-медіа. Натомість пропонується чуже за способом світосприйняття мислення. Для молоді це загрозливе явище, оскільки деформується світоглядна основа буття. Давно визріла необхідність створити і через провідні телеканали втілювати у життя Національну програму підтримки української книги і відповідно культури читання молоді як стратегічно важливого фактора загальної культури нашого суспільства. На часі ініціювання радіо- і телепередач різного формату для дитячої і дорослої аудиторії. Доповненням до цих книжкових передач повинно стати високоякісне рекламування книжочитання на правах соціальної реклами – читання книжки має бути модним заняттям завжди. Слід зазначити, що Інтернет-ресурси не відображають усього багатства української літератури, та і можливості їх використання у цьому плані для більшості нашої молоді знижені до мінімуму.

Інформаційний супровід музичних процесів взагалі не витримує ніякої критики. Практично у всіх країнах світу є потужні міжнародні інформаційні центри, де можна отримати інформацію про національну музику, композиторів, знайти потрібні ноти чи записи. Якщо хтось зацікавився певним твором, йому тут же цей твір надсилають. В Україні, на жаль, нічого подібного немає. Але навіть якщо б і було, то виникло б питання – чим заповнювати такий центр? Ноти у нас не друкуються вже багато років – немає ані старих, ані нових, нотні магазини ліквідовані, лише окремі ентузіасти налагоджують комісійний продаж музичної літератури і нот. Комерційні записи української академічної музики на компакт-дисках взагалі відсутні, за винятком власних записів концертів, які роблять для себе окремі композитори. Для населення вони недоступні, а про цифрові носії і можливість послухати таку музику в Мережі вітчизняному користувачу залишається мріяти. Якщо київська, одеська, львівська, донецька молодь має змогу відвідувати оперний театр, то жителі переважної більшості інших міст взагалі не мають доступу до української класичної музики. Окремого розгляду заслуговує проблема системної підтримки талановитої молоді на рівні держави, і складовою такої системи мало б стати активне поширення її здобутків, у тому числі й через ІКТ. Тільки так ми зможемо змінити свій статус периферійної держави на музичній карті світу.

Заслуговує на увагу досвід Фонду Горовіца, який здійснив потужний інформаційний прорив у всесвітньому музичному просторі. Фонд улітку 2005 року став членом Jeunesses Musicales International – громадської організації музичної молоді світу, яка у свій час заснувала музичну секцію ЮНЕСКО. Відтепер Фонд Горовіца є національним представником України у цьому співтоваристві, і назва нашої країни вже фігурує на його сайті та на офіційних документах із переліком усіх 50 країн-учасниць. Таким чином, окрім організації і проведення

конкурсу Володимира Горовіца, Фонд налагоджує співпрацю з молодими музикантами багатьох країн світу, проводить майстер-класи, допомагає здійснювати концертну діяльність талановитій українській молоді, поширює світом інформацію про досягнення вітчизняної молодіжної музичної культури.

Безумовно, створення можливостей для молоді активно долучатися до процесу формування К-суспільства, реалізації її потенціалу в контексті інформглобалізації потребує коштів. Можливо, це могли б бути цільові державні програми або допомога меценатів, фондів, інших організацій. Однак наявності навіть великих коштів явно недостатньо, потрібне бажання самої молоді інтегруватися в суспільство знань, стати його активною генеруючою силою, здобути можливість реалізувати свої таланти, здібності, енергію та інтелектуальний потенціал.

Джерельні приписи

1. Андрущенко В.П., Михальченко М.І. Сучасна соціальна філософія.- К.: Генеза, 2005.- 368 с.
2. Згуровський М. Путь к обществу, основанному на знаниях // Зеркало недели.- 2006. – №2. – С. 14.
3. Погорілий О.І. Соціологічна думка ХХ століття: Посібник. – К.:Либідь, 1996.- 220 с.
4. Соціологія культури: Навч. посібник.- К.: Каравела, 2002.- 334 с.
5. Юсипей Р. Неоконченая пьеса для стратегического пианино // Зеркало недели. – 2005. – № 44. – С.16.

Марія Вакульчук, старший викладач кафедри
культурології РДГУ

ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ БЛАГОДАТНОГО СЛОВА

Кінець ХХ ст. виплекав плеяду вчених – гуманістів, які теоретично осмислювали та практично втілювали у життя проблему духовного ренесансу людини і суспільства через різні науки: педагогіку, психологію, філософію, етику, релігієзнавство, соціологію, культурологію тощо.

Провідні вчені світу, зокрема й українські, дедалі гостріше ставлять питання про необхідність плекання духовно – моральної особистості молодішої генерації демократичної України на засадах християнської моралі. Серед усіх проблем на перший план усе активніше постає питання формування духовно – моральної культури творчої особистості засобами красномовства, гомілетики. Цьому передували кризові явища в духовно – моральній сфері життя суспільства, а також спричинена цим інфляція слова, втрата довіри до слова, до оратора, прояви мовленнєвої агресії та інше.

Зазначимо, що на технологічному рівні світське і духовне красномовство мають багато спільного. Зокрема це стосується логічної, мовленнєвої культури оратора, техніки мовлення тощо.

Українська школа красномовства плідно розвивається на засадах світової та національної риторики світського й церковно – богословського спрямування, християнської етики, дедалі більше уваги молоді дослідники приділяють проблемі духовного потенціалу риторики, красномовства (М. Альчук, Т. Первушина, Т. Майданович та ін.).

Як вважають більшість вітчизняних та зарубіжних дослідників, без культури духовності людство загине. Духовність – це спосіб розбудови особистості, це – формування, конструювання особистості та її менталітету. Це – провідний фактор смислової гармонізації, поєднання образу світу з моральними законами [5,211].

Духовність людини є способом включення її у ноосферу на основі колективної енергії, яка перебуває поза окремим людським тілом і робить найбільш безпосередній вплив на долю історії суспільства, поведінку окремих особистостей і розвиток планети загалом [3,151-161].

Підвищення духовної культури суспільства – це справа державної ваги, могутній державотворчий фактор, як проголошує у своїх виступах Л.В.Костенко. Втрата пріоритетів нашої духовної культури, а за її словами, може стати причиною історичної безвиході в українців.

Тому і зростає актуальність осмислення проблеми животворящого слова як дорогоцінного скарбу людського розуму, духу, душі, бо саме цього прагне людське серце. Слово вчителя, оратора, журналіста, політика, культуролога на порозі нового часу має бути правдивим, об'єктивним, високим і прекрасним, бо слово виявляє спосіб життя мовця, істинну сутність людини. Животворяще слово сучасного оратора програмує долю українського народу.

Як писав геніальний любомудр Г.С.Сковорода, людина народжується двічі – фізично й духовно. Біля духовної колиски стоїть духовний наставник – учитель, який стає дитині другим батьком, матір'ю, прищеплює її душі високі моральні якості віри, надії, любові, глибокої поваги до рідної землі, свого роду, народу, держави. Духовне народження Г.С.Сковорода вважав істинним, оскільки людина досягає “божественне в собі”, а зародки духовності людини існують у її серці від народження (“філософія серця”). Духовну людину, на думку Г.С.Сковорода та інших українських мислителів, творить шлях добра через пізнання, усвідомлення і розуміння своєї істинної духовної природи, свого призначення у світі [5,141].

Наука, освіта, культура світського та церковно – богословського спрямування демократичної України все активніше концентруються на формуванні духовно – моральної культури суспільства, особистості нової демократичної України з вищою метою – зміцнити й звеличити її дух, підключити всі її внутрішні сили й ресурси

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климанська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-зорієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатириков.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркісянц.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загинеї.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолювський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840